

зиданії отвое атада и хти
атада од ат. амніет да в йоу
шое атада ариада оттой. ОІ
шахтатею да ватаваши лио, хот
да ватаваши лио зінаваючи
важкота диданії стояи. ИІ
амніет да н амніет лио хот
лито здада зеиз ви и слово лио
—ляши в зи ат. амніет стояи

ПЕРВОЕ СОБОРНОЕ ПОСЛАНИЕ.

НИ СВАЯГО АПОСТОЛА ІОАННА БОГОСЛОВЯ.

ГЛАВА ПЕРВАЯ.

ОНОВА щото беше испръво, което чвхме, което ніе видехме съ очи те си, което изгледахме и ръце те наши wсаذاха за слово то животно.

2 (Заштото се яви, и ніе (го) видехме, и свидѣтелствуваме, и проповѣдувамъ животъ вѣчный, който беше отъ Отца, и яви се намъ:)

3 Онова (говоримъ) щото видехме и чвхме кадуваме го вамъ, да имате и вие сообџеніе съ насъ: а сообџеніе то наше да биде съ Отца и съ сына негова Іисуса Христя.

4 И това ви пишеме, да кажде ваша та радость исполнена.

5 И това е вѣщданіе то кое-то ніе чвхме отъ него и проповѣ-

дуваме ви дащо Богъ е свѣтъ; и никоа темница нема въ него.

СЪВѢТЪ

Ангелъ ми здогъ съвѣтъ
—ти съ въставаша въ мъ
закона, съвѣтъ съмъ, че и то
стъпъ, тъмъ съвѣтъ съмъ, че и то

дуваме ви дащо Богъ е свѣтъ; и никоа темница нема въ него.

6 Ако речеме дащо имаме сообџеніе съ него, а въ темница та ходиме, лжеме, и не твориме истина та:

7 Ако ли ходиме въ свѣтъ, каквото е и самъ той въ свѣтата, имаме сообџеніе единъ съ другого, и кръвъ та на Іисуса Христа Сына негова учишава ны отъ секаковъ грѣхъ.

8 Ако речеме, дащо немаме грѣхъ, лжеме себе си, и истината нема въ насъ.

9 Ако исповѣдуваме грѣховете наши, (Богъ) е вѣренъ и праведенъ да ни прости грѣховете, и да ны ѿчиши отъ секаква неправда.

10 Ако речеме дащо не сме